

med hjælpeordning er i gang med enten uddannelse eller arbejde, og det kan kun lade sig gøre, fordi hjælpeordningen får deres liv til at hænge sammen.

Hjemmehjælp derimod består som regel af mange små, afgrænsede praktiske opgaver. Hjemmehjælperen løser en opgave og tager af sted igen. Hjemmehjælperen må ikke ledsage en borger uden for hjemmet eller hjælpe med mange af de ting, som en handicaphjælper er ansat til. Derfor synes jeg heller ikke, det giver mening, at der i lovforslaget står, at lønnen for handicaphjælperne skal fastsættes efter sammenlignelige overenskomster. Her har ministeren sikkert tænkt på hjemmehjælperes eller social- og sundhedsassistenters overenskomster, men hjælperne har allerede deres egen overenskomst. Deres overenskomst tager udgangspunkt i netop den opgave, de skal udføre som handicaphjælper. Derfor kan man heller ikke sammenligne hjælpernes løn- og ansættelsesvilkår med andre overenskomster og heller ikke social- og sundhedshjælpernes. Det vil jeg gerne have ministerens kommentar til.

En anden ting, som forslaget heller ikke tager højde for, er, at bevillingerne til handicaphjælper tit og ofte kommer fra forskellige instanser, man kan få hjælpere i forskellige sammenhænge, og der er der også store problemer. Nogle brugere, f.eks. respiratorbrugere, er tvunget til at have to hjælpere til at følge med rundt overalt, fordi regionen via sundhedsloven bevilger en del af hjælpen, nemlig til respiratorbrugen, og kommunen bevilger en anden hjælpeordning, og hjælperne er altså på forskellige overenskomster, forskellige lønniveauer og følger forskellige regler og love. Det er absurd, og det er utilfredsstillende for den her borger, som i forvejen formentlig er i en skrøbelig situation. Det vil jeg også gerne have ministerens kommentarer til, og jeg håber, at hun vil være med til at ændre på den del af lovforslaget.

Endelig vil jeg godt tillade mig at undre mig over, at der i lovforslaget er sat ekstra 1,2 mio. kr. om året af til statsadministrationens behandling af klagesager. Det er rundt regnet vel tre fuldtidsstillinger, som ministeren mener vil være nødvendigt til at behandle de klagesager, der kommer som konsekvens af det her forslag. Det synes jeg ikke tyder særlig godt, og det tyder jo ikke på, at ministeren forventer udelt begejstring for forslaget hos borgerne. Det er også en af grundene til, at vi Socialdemokrater meget gerne vil være med til at forbedre forslaget, så vi

kan skære lidt ned på de her forventede klager og ikke behøver at sætte så mange ressourcer af til klagebehandlingen.

Vi går positivt ind i arbejdet med forslaget, om end der er plads til et par forbedringer.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 14:40

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Lovforslaget om borgerstyret personlig assistanse er et forslag, som kan virke lidt teknisk, når man læser det igennem, men hvad er det egentlig, forslaget lægger op til?

Med lovforslaget skabes der bemyndigelse til at fastsætte udmålingen af tilskud til ansættelse af personlige hjælpere. Udmålingen af tilskud til løn skal være den samme, uanset om borgeren selv er arbejdsgiver eller vælger at overlade tilskuddet til andre. Der lægges ikke op til nogen form for regulering af hjælperens ansættelsesforhold, og det er netop op til de enkelte parter at vurdere, hvordan grundløn, tillæg og arbejdsmarkedspension skal udmøntes. Der kan være mange grunde til forskellighed, og vi ønsker, at det stadig bliver en aftale mellem den såkaldte arbejdsgiver og lønmodtageren, for det er det jo i disse tilfælde.

Der er en stor del gode elementer i forslaget, som vil gøre det meget mere attraktivt at blive handicaphjælper. En del borgere og hjælpere har haft foretræde for Socialudvalget, og det har selvfølgelig gjort indtryk. Der har været mange forslag i spil, og der er ligeledes kommet en del høringssvar til sagen. Jeg fornemmer ikke, at der er utilfredshed med forslaget, men i høringssvarene er der selvfølgelig tilkendegivelser om, at man gerne havde set, at forslaget var blevet mere vidtgående.

Dansk Folkeparti har lagt meget vægt på, at netop fastholdelsen er vigtig. Det er vores opfattelse, at netop pension har været et problem for hjælperne og borgerne. Rigtig mange af borgerne har brug for meget personlig og intim hjælp, og derfor har det været et stort ønske, at netop pension er en del af tilskuddet. Det skal dog siges, at på nuværende tidspunkt drejer det sig om en mindre sats, men det er stadig et positivt skridt i den rigtige retning. Borgerne ønsker kontinuitet i forholdet til deres hjælpere, men mange hjælpere har givet udtryk for, at netop